

z dnia 2 lutego 2018 r.

w sprawie stwierdzenia nie naruszenia, przez projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Małomice obejmującego tereny w obrębie Małomice – Miasto ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Małomice uchwalonego uchwałą nr XXXVI/282/2002 Rady Miejskiej w Małomicach z dnia 26 kwietnia 2002r.

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1875 poz. 2232 z 2018r. poz. 130).), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 poz. 1566) uchwała się co następuje:

§ 1. Stwierdza się, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Małomice obejmującego tereny w obrębie Małomice – Miasto, nie narusza ustaleń obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Małomice uchwalonego uchwałą nr XXXVI/282/2002 Rady Miejskiej w Małomicach z dnia 26 kwietnia 2002r.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Józef Chuchra

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium.

Dla oceny niesprzeczności ustaleń miejscowego planu z ustaleniami studium przeanalizowano zarówno rysunek studium z częścią graficzną planu miejscowego, jak również ustalenia części opisowej studium i projektu planu. Studium z założenia jest aktem bardziej elastycznym, który stwarzając nieprzekraczalne ramy dla swobody planowania miejscowego, pozwala na maksymalne uwzględnienie aktualnych warunków i potrzeb lokalnych przy tworzeniu regulacji planów miejscowych.

W obowiązującym studium ustalenia części tekstowej studium w kierunkach zagospodarowania przestrzennego:

a) rozdział 15. SYNTETYCZNE WYJAŚNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ na str. 88 w sposób jednoznaczny ustalono:

„W rozwiązaniach funkcjonalno-przestrzennych, tj. w określeniu kierunków zagospodarowania przestrzennego, przyjęto podstawową zasadę nie rozpraszania zabudowy (tak pojedynczych obiektów, jak i większych ich zespołów) poza ukształtowane skupione układy osadnicze. Dalszy rozwój osadnictwa polegać więc powinien na dopełnianiu i intensyfikacji istniejących terenów zabudowy lub na dodawaniu nowych terenów bezpośrednio do granic terenów zabudowanych układów osadniczych. ....”

b) rozdział 17. UKŁAD FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNY; 17.1. Ogólne zasady rozwoju i przekształceń w dotychczasowej strukturze funkcjonalno-przestrzennej na str. 93 w sposób jednoznaczny ustalono:

„Przyrost terenów osadniczych powinien polegać wyłącznie na dopełnianiu i intensyfikacji istniejących układów, ewentualnie na dodawaniu terenów zainwestowanych bezpośrednio do granic istniejących terenów osadniczych.”

Biorąc pod uwagę fakt graniczących z planowaną zabudową istniejących terenów osadniczych, zasada nie rozpraszania zabudowy zostanie zachowana, dlatego należy przyjąć, iż realizacja założeń planu nie jest sprzeczna z ustaleniami studium.

W związku z powyższym zasadne jest podjęcie przez Radę Miejską przedmiotowej uchwały.